Sloupy a dráty - Dudáček Miroslav

Co dráty skrývaj hovorů
i sloupy s vůní dehtovou,
soutěží, čím jdou k obzorům
tím víc,
tím víc, jsou skoupé na slovo.

Sloupy i drát
jsou skrýší touhy, zámlkám
i tečky, čárky přenesou
v hodinách obsah, po lukách
tu jsou
a slouží s dávnou noblesou.

Když tango v drátech vítr zkouší vát,
jde žár, jde mráz,
tu hudbu sbírá v blátě, v lásce,
v správách
a v nás a v nás.

Já ucho na sloup dávám rád
a občas zprávu zachytím,
že dobrákům zas dráček spad,
ten drak,
co lítal k výškám na niti,
já neznal prach.

Já ucho na sloup dávám dál
a časem vůne vyčichám,
neslyším to, co bych si přál,
snad tím,
že můj drak příliš pospíchal.

Když tango v drátech vítr zkouší vát,
jde žár, jde mráz,
tu hudbu sbírá v blátě, v lásce,
v správách
a v nás a v nás.